

La Burxa

SOS BURXA

Des de LA BURXA volem fer una crida a veïns i veïnes perquè col·laborin en el projecte, ja que hi ha molta feina a fer i necessitem més mans!

Pàgina 5

Desallotgen l'edifici reapropiat d'Hostafrancs

Algunes persones van declarar abusos i violència per part dels Mossos d'Esquadra, que van desallotjar l'edifici per la força a les cinc de la matinada del 30 de novembre. ALBERT GARCIA

Més de mil persones van participar el divendres 18 de novembre en l'acció de reapropiació social d'un edifici del carrer Hostafrancs que feia més de tres anys que estava buit. La iniciativa formava part de l'assemblea d'indignades 15M i responia a la crida a l'acció per un habitatge digne.

L'edifici pertany a la promotora Nyala 2006 S.L. i a SA NOSTRA - Caixa de Balears, que ha rebut diners públics, fet que justificava, segons els convocants de l'acció, «una

col·lectivització dels recursos públics per retornar-los a la seva funció social». Amb aquesta finalitat, l'edifici acollia persones afectades per desnonaments recents, aturades, en situació de precarietat i amb recursos escassos per assumir el cost d'un habitatge.

En el moment de treure al carrer aquest número de LA BURXA, hem sabut que els Mossos d'Esquadra han desallotjat l'immoble. Us oferim l'article que teníem preparat per explicar aquesta iniciativa. **Pàgina 3**

Luisa García

Membre de Creación Positiva, entitat de Sants que des de l'any

2001 treballa per donar una atenció integral a les persones afectades pel VIH des de la perspectiva de gènere, fent de la promoció de la salut i de la defensa dels drets l'eix de la seva acció.

Trenta anys després de l'inici de l'epidèmia, que afecta avui a 33,3 milions de persones arreu del planeta, volem valorar amb ella els avenços i els reptes pendents. **Pàgina 12**

Opinió

Carta des de la plaça Tahrir

PÀGINA 2

LA BURXA recull unes paraules escrites des del que ha estat l'epicentre i el símbol de la revolució egípcia. El poble egipci ha perdut la por i s'ha organitzat, fins a esdevenir un referent mundial.

En moviment

Campanya contra la tortura

PÀGINA 9

Sovint, per desgràcia, hem de sentir a parlar sobre tortures als centres penitenciaris. Aquest fet ha motivat l'actual campanya que estan duent a terme alguns presos, consistent a fer dejunis mensuals i denunciar els torturadors.

Cultura

El 23è Cros

PÀGINA 10

La XXXIII edició del Cros Popular de Sants va comptar amb un important èxit de participació (va arribar a 1.600 corredors inscrits dotze dies abans de la prova). Les diferents curses, una d'elles adaptada a corredors amb discapacitat psíquica, es van acompanyar d'actes com el Cros contra la fam que s'ha incorporat aquest any.

Arreu

Ànlisi dels resultats electorals

PÀGINA 11

Analitzem els resultats de la cita electoral del 20 de novembre als Països Catalans; unes eleccions en què aproximadament un 18% de la població no té dret a vot i en què el vot nul i en blanc han tingut màxims històrics.

RT#15M

PÀGINES CENTRALS

Un llibre que ens serveix com a memòria gràfica d'una lluita que s'escampa amb un recull de fotografies i piulades fetes entre el 15M i el 19J.

Barcelona Explota V.2

PÀGINES CENTRALS

Kasba Music ha editat la segona versió del disc *Barcelona Explota* en honor a Tralla Records, petita discogràfica que funcionava de forma cooperativa.

Opinions

Editorials

Reapropriem edificis per a una funció social

La reapropiació social d'edificis buits ha significat un pas important en la reivindicació d'un habitatge digne.

La reapropiació social d'edificis buits, com el d'Hostafrancs, 3 i molts d'altres a la ciutat de Barcelona, a Catalunya i a l'estat, ha significat un pas important en la reivindicació i l'acció per un habitatge digne. Des de LA BURXA considerem legítim col·lectivitzar espais buits i abandonats en mans d'especuladors per posar-los al servei de les persones que els necessiten, en el marc d'un procés col·lectiu que lluny de l'assistencialisme, reforça el valor de la solidaritat i l'autoorganització.

Davant l'existència de milers de pisos buits que en molts casos pertanyen a entitats bancàries que han estat rescatades amb diners públics, i la inacció de l'administració per cobrir la necessitat bàsica de l'habitatge, posant-se al servei de ban-

quers, grans empreses i propietaris, està més que justificat una reapropiació social d'aquests pisos.

LA BURXA se suma, per tot això, al projecte Habitatge 18n i esperem que iniciatives com aquesta puguin seguir creixent i ajudant a fer teixit social i reivindicatiu al barri i a donar resposta a les necessitats de les persones.

L'abstenció, el 'partit' triomfador

Aquestes eleccions han estat envoltades per assemblees a les places, campanyes per l'abstencionisme actiu, els partits «tradicionals» intentant pujar al carro d'una societat que els va unes passes per davant.

Observant els resultats per escons en aquestes eleccions del 20N, qualsevol podria pensar que vivim en un país de «dretes», que el partit hegemònic a l'Estat espanyol és la dreta més rànica, un PP que ha aconseguit una majoria absoluta amb 186 escons, el partit que deixa la cadira, el PSOE, un partit socialdemòcrata que ha aplicat polítiques de dretes, ha aconseguit 110 escons, i ja el segueixen CiU amb 16 escons, i els altres. Però el que molts pocs mitjans analitzen amb deteniment és el 33 % d'abstencionisme, ja que si aquest resultat es comptabilitzés seria el «partit més votat». En aquestes eleccions l'abstencionisme no ha estat de sofà, o de platja, ha estat conscient, crític i de càstig, no sols a la classe política, sinó també al sistema que la sustenta.

Opinió

Quan es perd la por

Joan Canela Barrull
Periodista

Arribo a la plaça Tahrir, al Caire, plena de gom a gom per setè dia consecutiu. Dues files de militants demanen la documentació a tothom qui vol entrar —a Egipte la professió figura al document d'identitat— i n'escorcollen les bosses. El nivell d'organització es manté dins la plaça: a pesar del caos aparent existeixen hospitals de campanya, passadissos per deixar passar les ambulàncies, menjadors, zones de descans... És increïble la rapidesa amb què tota aquesta gent s'ha organitzat, tenint en compte, a

més, que ho ha fet una i altra vegada després de cada desallotjament, quan milers de policies envaien Tahrir i la buidaven a cops de porra, bala de goma i núvols de gasos lacrimògens i en cremaven totes tendes i estris que hi trobaven. Tot ha estat en va, l'endemà la gent tornava i ho tornava a reconstruir tot més ràpidament del que havia costat destruir-ho. Suposo que és una de les lliçons apreses a la revolució de gener.

Però s'ha après una altra cosa encara més important de llavors. No creure en el poder. Ni en les seves promeses, ni en les seves amenaces ni en els seus subterfugis ni discursos de paraules buides.

Fa nou mesos la consigna era «No deixarem la plaça fins que Mubarak marxi». I al final va haver de marxar —el dictador— perquè la

gent es va mantenir ferma en la seva exigència. Avui han decidit que no marxaran fins que els militars no cedeixin el poder a un govern civil i estic segur que ho compliran. En una seqüència que recorda —accelerada— la del gener, consecutivament han anat fracassant l'aparent ignorància inicial de les manifestacions, la posterior repressió policial amb desenes de morts i més d'un miler de ferits, les negociacions d'alt nivell entre els militars i diferents partits d'oposició més o menys domesticada i les promeses de canvis futurs i de deixar el poder «en els propers mesos».

A cada desallotjament de la plaça l'ha seguit una altra ocupació amb cada cop més i més gent i cada cop amb les idees més clares. Saben, per experiència, per l'experiència guanyada al gener, que sols

val la fermesa i que la repressió i les amenaces ja no tenen cap força un cop s'ha perdut la por. Aquest és un d'aquells estranys moments en què *prou* vol dir *prou* i que comunament coneixem per «revolució».

A pesar dels morts i del dolor físic de la repressió policial, no és aquesta la principal enemiga dels manifestants, sinó deixar-se atrapar pel laberint de promeses, negociacions, canvis sols aparents i altra quincalla barata dels que volen gestionar un «mubarakisme» sense Mubarak. Això és el que van pensar els militars, quan el gener es van presentar com a «salvadors» de la revolució i van pretendre sacrificar el rei tot deixant intacte el règim. Avui és obvi que la jugada els ha sortit malament a pesar que, nou mesos després, la majoria d'analistes ja donaven la revolució per morta i enterrada.

Aquests mateixos analistes ara diuen que les imatges de la plaça «els recorden els fets de gener». També ho recorden els seus «savis» consells d'abandonar la plaça i confiar en les promeses del poder, els seus intents de distreure els joves revolucionaris i la seva poc dissimulada por cap al poble que diuen escoltar i entendre.

Unes actituds —les dels polítics, els analistes i els policies— que, tot sigui dit de passada, recorden, personatge per personatge d'aquest vodevil les que al nostre país adopten cadascú en el seu rol. Però també aquí estem perdent la por i aviat tot això no els valdrà de res. Com a Egipte.

Salt de plens

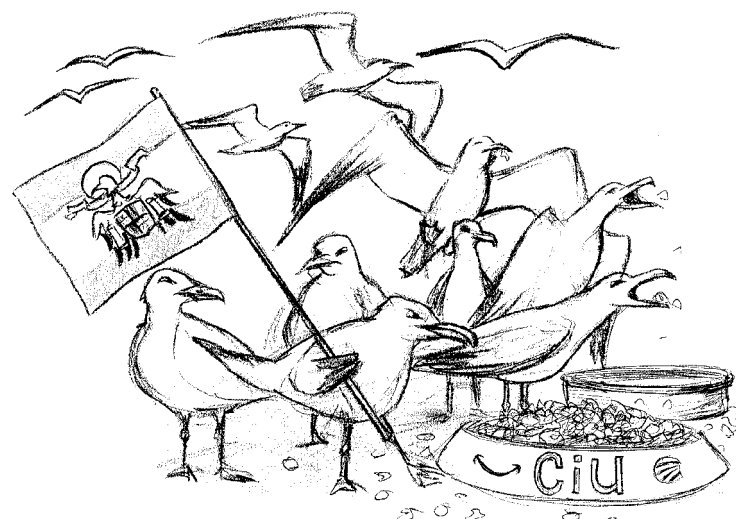
Pirates a babord o a estribord?

Quel Ness

El 20N, aniversari en el qual «Sa excrèmia», com anomenava l'impagable Joan Brossa a l'assassí Francisco Franco, va morir podrit al llit per vergonya de tothom, hi va haver eleccions generals. Els seus hereus, que mai han condemnat la dictadura, han tenyit de blau la pell de brau. L'excepció catalana només ho és en aparença, ja que defensen els mateixos interessos de classe. I a la es proves em remeto: retallades a tort i a dret, però sense qüestionar en cap moment els guanys dels bancs, la despesa militar, la de la casa reial, la del Senat, els sous dels càrrecs públics, etc. I el concert econòmic? Uuuuuiiii...

Bé, resulta que dies abans del dia esmentat, em va caure a les mans un petit opuscle de Pirates de Catalunya. No, no és una associació presidida per un tal Millet, i que té com a membres d'honor la flor i nata de la burgesia catalana, no. Són un partit polític que es presentava a les eleccions, tal i com ja va fer en les passades regionals catalanes, amb el resultat de 6.489 vots.

En aquestes darreres no he aconseguit saber-ne el resultat, ja que ni en el seu bloc pirata.cat ho diu. Però el que més m'ha cridat l'atenció d'aquesta formació inspirada en la iniciativa Piratpartiet de Suècia és l'apartat titulat: «Què faran els representants pirates al Congrés», que hi ha en el petit opuscle i que atesos els resultats, els representats no podran fer. Hi ha tres punts que són els següents: Primera Llei: Un representant pirata votarà sempre a favor de la Declaració Universal

del Drets Humans. Segona: Un representant pirata votarà sempre a favor de l'Ideari Pirata, excepte quan entri en conflicte amb la pri-

mera Llei. Tercera: un representant pirata obeeirà sempre les ordres que li dicti, per democràcia directa, l'Assemblea d'afiliats, excepte si

aquesta ordre entra en conflicte amb la primera i la segona llei.

Trobo que d'entrada hi ha massa excepcions. Després ens podríem preguntar: Pot una Assemblea d'afiliats dictar una ordre que entri en contradicció amb el seu propi ideari, a no ser que vagin tots borratxos o fumats, o que l'assemblea estigui plena d'infiltrats, com acostuma a passar en aquests partidets extraparlamentaris? La següent pregunta seria: Com pot l'Ideari Pirata entrar en conflicte amb la Declaració dels Drets Humans, quan de tan *light* que és, fins i tot l'església catòlica la va reconèixer l'any 1963, a través de Joan XXIII?

En fi, que els pirates fan honor al seu nom i no es refien ni d'ells mateixos, perquè es prou sabut que els autèntics pirates, per qualsevol fotesa i en un tres i no res, llançaven el seu capità pirata al taurons.

Sants

Okupació a Hostafrancs: de la indignació a l'acció

Sota la convocatòria «La nostra elecció, l'acció, mai més soles», es van reunir més de mil persones el divendres 18 de novembre a la tarda a Plaça Catalunya, que van sortir en manifestació fins al barri de Sants, on van participar a l'acció de reapropiació social d'un edifici buit del carrer Hostafrancs, 3.

Gemma Parera
Sants

L'edifici, de dotze habitatges, estava buit des de fa més de tres anys i ara s'ha convertit en l'habitatge de persones que viuen en situació de precarietat o han estat recentment desnonades.

L'edifici pertany a la promotora Njala 2006 SL, amb seu a Palma, i a SA NOSTRA-Caixa de Balears, integrada al banc Mare Nostrum, amb qui la promotora es troba endeutada. Sa Nostra és la caixa més lligada al sector immobiliari del grup Banc Mare Nostrum, format per Caja Granada, Caja Murcia, Caixa Penedès i Sa Nostra, i és la novena entitat espanyola amb major dependència de les fluctuacions del sector de la construcció. Com a conseqüència, el banc Mare Nostrum, amb l'esclat de la crisi, va ser rescatat per fons públics l'any 2010 per un valor de 915 milions d'euros. A inicis d'aquest any, el grup Banc Mare Nostrum xifrava la seva exposició al sector immobiliari en 11.554 milions d'euros. A més, Sa Nostra va finançar la Fundació d'Urdangarín, acusada de desviació de diners públics en la construcció d'un equipament esportiu a Mallorca.

AUTOORGANITZACIÓ PER L'HABITATGE

Per tot això, l'assemblea d'indignades 15M de Sants s'ha reapropiat d'aquest immoble, conegut com Habitatge 18n. «Amb aquesta acció col·lectiva volem deixar clar que hi ha molts habitatges buits i animem a la gent a autoorganitzar-se i a reapropiar-se d'aquells que pertanyen als responsables d'aquesta crisi: els grans propietaris. La banca ha estat rescatada amb diners públics i, per tant, és raonable que l'estoc d'habitatge de què disposen i amb què especulen sigui expropiat (sense compensació, do-

nat que ja l'han rebuda) per servei del poble». També afegeixen que «volem anar més enllà de la labor purament assistencial, no practiquem la beneficència, sinó el suport mutu i l'empoderament col·lectiu».

Durant el cap de setmana es van fer tasques d'acondicionament, organització i defensa de l'espai, així com diverses activitats de suport i de difusió del projecte (xerrades, passis de vídeo, recital de poemes, dinars populars...) Un grup de suport va dormir a l'edifici i també hi va acampar al davant.

La setmana següent van entrar a viure a l'edifici diverses persones amb necessitat d'habitatge. Una d'elles és la Jakeline, que des de que es va quedar a l'atur l'any 2008 ha tingut dificultats per pagar la hipoteca. El passat 4 d'octubre la van fer fora de casa seva i amb dos fills no té on anar a viure. «Vaig anar als serveis socials, i em van dir que anés als Mossos d'Esquadra a demanar un alberg, quan ells m'han fet fora del meu pis i sense ni notificació prèvia. De cop i volta em vaig veure al carrer».

La promotora Njala 2006 S.L. ha interposat una denúncia contra els habitants de l'edifici per la via penal al jutjat d'instrucció número 23. Des d'Habitatge 18n es considera que aquesta denúncia suposa una criminalització i penalització de les necessitats socials i es demana el màxim de suport per evitar el desallotjament.

AMPLI SUPORT VEÏNAL

L'onada de suport que ha despertat l'acció al barri mostra la legitimitat social d'una reivindicació que posa per davant les necessitats de les persones a l'especulació immobiliària de les grans empreses i la banca. «Per sobre del dret a la propietat entenem que preval el dret a viure en pau, en un habitatge digne, amb recursos per mantenir la família, i el dret a ser feliços. Pensem que els nostres governants haurien de ser els primers defensors d'aquests drets de les persones i, malauradament, semblen esclaus d'altres drets minoritaris, com el de la propietat, el dret a arruïnar famílies, el dret dels rics de no pagar impostos o el dret a l'especulació més desafortunada», va explicar Jordi Falcó, membre del Centre Social de Sants i la Comissió de Veïns de la Bordeta.

La Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona (FAVB), i altres associacions de veïns i entitats del barri i de la ciutat també han formalitzat la seva adhesió.

Així mateix, diversos veïns i veïnes que s'han acostat a l'edifici han mostrat el seu suport a través d'un full de signatures. «Si jo em trobés en una situació similar, faria el mateix», explica una veïna del barri, «fa anys que l'edifici està buit, ja era hora que se'n fes un ús social», defensava un altre veí. Un jove expressava el suport de la comunitat gitana que té una forta presència al barri «estem molt contents que s'hagi recuperat l'espai per fer-ne un habitatge per famílies que ho necessiten».

UN MES DE REAPROPIACIONS D'ESPÀIS

La reapropiació social de l'edifici d'Hostafrancs s'emmarca en una lluita per l'alliberament d'espais abandonats del moviment 15M. L'experiència de la recuperació de l'edifici de Nou Barris per a famílies desnonades el 15 d'octubre en finalitzar la manifestació «De la indignació a l'acció», convocada per l'assemblea 15M, ha animat a les assemblees de barri a fer accions similars.

El 22 d'octubre una manifestació contra els desallotjaments i els desnonaments va recórrer els carrers de Gràcia, i va finalitzar amb la reapropiació d'una oficina buida de Caixa Tarragona.

Les famílies estaven molt contentes i esperançades per aquesta nova situació que se'ls presentà gràcies a la reapropiació de l'edifici. **ALBERT GARCIA**

Durant la setmana del 14 al 20 de novembre es va entrar a un edifici abandonat a la plaça Duc de Medinaceli, que havia estat la seu de la Universitat Pompeu Fabra; una sucursal bancària abandonada al barri de l'Eixample; un edifici a la Sagrera que feia 10 anys que estava abandonat, i un edifici municipal buit al carrer Londres, que van

ser desallotjats poc després. Sant Cugat, la Floresta i Olot també han protagonitzat reapropiacions d'edificis abandonats per destinar-los a usos socials i a habitatge de persones desnonades.

Més informació a:
<http://habitatge18n.wordpress.com/>

ÚLTIMA HORA

Els Mossos desallotgen l'Habitatge 18N

Moment en què es desallotjava a les persones penjades de la façana. **ALBERT GARCIA**

Laia Sánchez Amat

La matinada del 30 de novembre, l'Habitatge 18M ha estat desallotjat pels Mossos d'Esquadra. Els rumors de desallotjament que ja cir-

culaven durant tot el dimarts han fet que unes 100 persones fessin guàrdia durant tota la nit davant de l'immoble.

Tal com informa el setmanari *Directa*, l'operació ha començat a un

quart de sis de la matinada quan 15 furgonetes de la Brigada Mòbil s'han presentat davant de l'edifici. A dins hi havia una dotzena de persones tancades, tres de les quals s'han penjat a la façana. El desallotjament s'ha fet efectiu quan un grup d'antiavalots ha entrat a l'habitatge esbotzant la porta a cops de mall i n'ha fet fora les ocupants, que declaren haver rebut cops, puntades de peu i estirades de cabells. Un subgrup dels antiavalots especialitzat en escalada ha tret per la força les persones que resistien penjades a la façana, tot i la perillositat que implica aquest procediment.

Segons ha informat el gabinet de premsa d'aquest cos policial, cinc d'aquestes persones han estat imputades per resistència a l'autoritat.

Sants

A PEU DE CARRER

Islamofòbia i MMCC

Verónica Fernández

Diu Amin Maalouf a *Lleó L'Africà*: «Hi ha mentides per les quals les orelles són més culpables que la boca. I ens sobren orelles per creure només el que apareix a la premsa i negar que hi hagi una altra realitat. No obstant això, com és possible que tots els mitjans coincideixin en la selecció de les seves notícies?»

Els polítics utilitzen la premsa per llançar els missatges que els interessen, desviant l'atenció de la ciutadania d'assumptes veritablement rellevants i per això es serveixen de la por. El discurs ens remet amb força a una imatge unívoca i reductora de l'Islam que apareix com una religió incapaç de promoure la modernització política i que constitueix un perill per a la democràcia i el «mode de vida occidental».

Això ha servit per legitimar intervencions militars traïdores dels principis democràtics. En l'àmbit domèstic, aquesta «demonització» es tradueix en un rebuig frontal als estrangers, als quals considerem uns inadaptats. És important puntualitzar que «integració» no significa «mimetització». Hem d'acceptar la diversitat com a part de la nostra vida quotidiana i exigir a aquests nous ciutadans que compleixin la llei, coneguin l'idioma i respectin la cultura autòctona, la qual cosa no implica que oblidin els seus orígens.

Durant vuit segles, gran part dels nostres avantpassats va resar mirant a La Meca i avui, només a Catalunya, hi ha 34.000 nous musulmans que no coneixen una altra llar més que aquesta i la cultura dels quals és totalment europea.

La Constitució protegeix la llibertat de culte, som lliures de vestir-nos com vulguem i no podem ser discriminats. No obstant això, hem de participar en la societat i ensenyar als altres a separar l'Islam del masclisme i el terrorisme i és imprescindible que els mitjans de comunicació ens permetin alçar la veu.

El veïnat de Vallespir, 25 denuncia més assetjament immobiliari

El jutjat ha acceptat una denúncia feta pels veïns i les veïnes del carrer Vallespir, 25 davant les noves provocacions de la propietària del immoble.

Ivet Eroles
Sants

Fa més d'un mes els propietaris de la finca van entrar als pisos que estan desocupats i van causar-hi nombroses destrosses. Les veïnes i els veïns ho van interpretar com una forma més de l'assetjament que porten patint des de fa anys i van fer una denúncia per la via penal que el jutjat ha acceptat.

Segons Felip Roca, un dels llogaters, l'advocada dels afectats s'ha mostrat satisfeta davant la decisió del jutjat i tots esperen que cridin l'atenció als propietaris. «Ho fan per espantar-nos als jubilats que quedem aquí, tots els que vivim aquí som vells», afirma Roca.

Des de la primavera del 2008 aquests veïns són víctimes de *mobbing* immobiliari i esperen conèixer abans de Nadal el resultat del recurs que van presentar a una sentència judicial que declara l'edifici en ruïna i, que per tant, han d'abandonar. Saben que l'audiència es va celebrar el passat més d'octubre i diuen que la resolució està «al caure».

EL RESULTAT DEL RECURS, ABANS DE NADAL?

Tot va començar quan la propietària es va negar a fer unes reparacions que reclamava el veïnat. Enlloc d'això, va voler declarar l'edifici en ruïna i els veïns ho van denunciar. La propietària es va emparar en l'article 118 de la LAU (Llei d'arrendaments urbans), que estableix que el propietari té la facultat d'acabar amb els contractes d'arrendament si les obres de rehabilitació superen el 50 % del valor actual dels habitatges. Tot i les diferències entre els pèrits presentats per les diferents parts, la resolució judicial va fallar a favor de la pro-

Vista de l'edifici del carrer de Vallespir, al costat de l'estació de Sants. IVET EROLES

pietat i va declarar la finca en estat de ruïna econòmica. A més determinava la quantitat de la indemnització pels veïns en 8.000 euros, «s'estan rient de nosaltres» sentència Felip Roca, fent referència a aquesta quantitat irrisòria.

Diverses entitats del barri han denunciat que es tracta d'unes de les conseqüències que porta l'ampliació de l'Estació de Sants. Al veïnat només els queda esperar que el tió els cagi bones notícies, i sinó, com diu Roca, no pararan de «bellugar-se».

Joves, identitat i racisme al Laboratori Antiracista

Sis joves immigrants o fills d'immigrants van explicar les seves identitats múltiples. LABORATORI ANTIRACISTA

Gemma Parera
Sants

Enguany s'han celebrat al Casinet d'Hostafrancs unes jornades dedicades a joves de diferents orígens, que

organitza SOS Racisme conjuntament amb el Secretariat d'Entitats de Sants, Hostafrancs i la Bordeta.

L'acte va motivar la reflexió i la participació activa de les més de dues-centes persones assistents, la

majoria joves, entorn la lluita contra el racisme i la promoció d'un concepte de ciutadania que asseguri la igualtat de drets i d'oportunitats.

La sessió va començar amb el teatre-fòrum «Mustafà és al replà», dirigit per l'associació teatral Forn de Teatre Pa'tothom. La segona activitat va ser el debat «Identitats», en què sis joves immigrants o fills i filles de famílies immigrades van compartir la seva vivència de la identitat. La Patrícia Porteros va defensar la positivitats de compartir diferents cultures, fet que et fa «més tolerant i flexible per entendre millor la gent». Karanmod Singateh, fill d'un immigrant gambià, va explicar com sent que té una multiidentitat. «La diversitat sempre és riquesa,

hem d'intentar comprendre les diferències. La manera com et comportes amb els altres és perquè t'han de jutjar, i no per allò que no has escollit», va defensar.

L'escriptor Inongo Vi Makomè, de l'Associació Itondi Kribi, va destacar «la seguretat dels joves que han pres la paraula. Han associat la identitat a mestissatge i han parlat de la condició de ciutadà del món».

La jornada va acabar amb una actuació de gegants, una altra dels capgrossos de l'associació cultural mexicano catalana Mexcat, un taller de castells amb els Castellars de Sants i uns ritmes de rap joves, que van permetre compartir un tast de cultures entre persones de diferents generacions i amb identitats diverses.

AURO DECOR S.C.P.

- Sostres de Pladur, escaiola i alumini
- Motllures decoratives, enguixats
- Aïllaments tèrmics, acústics i ignífucs
- Mobles a mida de guix i pladur
- Reformes en general

C/Moianès, 48. 08014 Barcelona
Tel./fax: 93 431 53 21
www.aurodecor.com
info@eurodecor.com

Taverna

la burxa

- carrer Vallespir, 23 - Sants -

CASTELLERS

SANTS

C/ Vallespir 28 www.borinots.cat

la Burxa

sants i barris veïns

La Burxa us necessita!

MIKI

LA BURXA Sants i barris veïns

Veïnes i veïns, necessito un cop de mà. Encara que surti cada mes al carrer, estic bastant fluixa de forces. Potser vosaltres no ho heu notat, però cada cop hi ha menys persones que fan possible la meua publicació. Moltes vegades m'heu repetit que sóc del barri, doncs necessito que em doneu una empenta.

Podeu col·laborar amb mi de formes molt diverses. Les més evidents són les de redactora, il·lustradora, fotògrafa o maquetadora. Però encara que aquestes feines són les més visibles, no són més importants que les altres. A les nostres assemblees hi falta gent i és el lloc on es prenen les decisions més importants: hi decidim els continguts mensuals i ens repartim la feina. Cada secció té una

coordinadora que s'encarrega de maquetar i assegurar-se que no quedi cap espai buit. Doncs bé, hi ha algunes seccions que s'estan quedant sense coordinadores. També estic molt agraïda a les meves editores, que cada mes s'asseguren que surti sense faltes, però elles van molt enfeinades i no els aniria malament una mica d'ajuda.

La meua distribució també s'està convertint en un problema i és ben fàcil de fer-la! Només cal que de camí a casa m'aneu deixant en algun dels punts que ja us diran les meves companyes. Si, a més d'això, aconseguim desencallar les subscripcions, estaré més que contenta, ja que moltes persones que estan subscrietes i que viuen fora del barri fa temps que no em reben a casa.

I si parlem dels calerons... també estic en crisi! No en tinc prou amb

els diners de l'Assemblea de Barri, necessito els ingressos de la publicitat i m'estic quedant sense anuncis. El contacte amb els anunciants és senzill i ens aniria molt bé revisar-lo.

Heu entrat a la meua web o consultat el meu perfil a les xarxes socials? Sé que estem a l'època 2.0 però em faig un embolic amb les noves tecnologies, potser em podrieu ajudar a posar-me al dia.

Per tot això us convido el dissabte 17 de desembre a Can Vies a les 12 del matí. Així podrem parlar tranquil·lament de tot plegat. Si no podeu venir aquell dia em podeu escriure a laburxa@gmail.com i segur que ens podem trobar en un altre moment. Durant aquest 13 anys us he tingut al meu costat i sé que no em fallareu.

Segona jornada de la Universitat Indignada a l'Espai Obert

La Universitat Indignada de Sants va néixer amb la idea de potenciar la formació de les veïnes en qüestió que consideren importants però que no acostumen a ser tractades a les aules ni als mitjans de comunicació clàssics.

Universitat Indignada Sants

Jordi Calvo, del Centre Delàs, va explicar com la despesa pública militar es manté força estable en el temps, i que en el pressupost de defensa no s'hi inclouen la recerca i la investigació militar, o el pagament dels interessos per la compra d'armes, per

la qual cosa la despesa és molt més elevada.

La xerrada d'opcions de vot i llei electoral, d'Enric Leira, va comptar amb un col·loqui on debatiren sobre les diferents opcions de vot i no vot, sobre la legitimitat del sistema parlamentari i sobre la participació democràtica. Carlos Sampietro resumí la història de la borsa i el funcionament d'aquesta com a instrument de finançament; i Felipe Aranguren va parlar sobre mètodes de participació directa i dels referèndums; sobre la història i l'educació, i sobre tres grans opcions per canviar la societat: la revolució armada, la participació al sistema parlamentari i la desobediència civil.

La Ciutat Invisible i Germinal van parlar sobre els principis del cooperativisme i la seva experiència. Es va debatre sobre el paper de les cooperati-

ves com motor de canvi del sistema econòmic a la nostra societat, tant a la producció i consum com a la feina.

Laia Altarriba va exposar les precàries condicions de treball i la pressió a què es veuen sotmesos els periodistes, i per tant la dificultat d'escriure articles compromesos o crítics. Es tractà la privatització de TV3 i la influència dels mitjans digitals en els continguts dels mitjans de comunicació clàssics.

ASSISTÈNCIA DESIGUAL

L'assistència a les xerrades ha estat irregular, molt bon començament però amb algunes sessions amb poc públic, sobre tot entre setmana. Algunes xerrades s'han enregistrat, i aviat se'n farà difusió. Consideren que ha estat una experiència molt enriquidora i que ha permès obrir espais de crítica i coneixement.

LaCol farà els estudis previs per reformar la Lleialtat Santsenca

LaCol Sants

Després de gairebé dos anys lluitant per a la recuperació de La Lleialtat Santsenca, l'Ajuntament ha encarregat a LaCol, col·lectiu de joves arquitectes establerts al barri, fer els estudis previs per a la rehabilitació de l'edifici.

En la darrera Comissió de Seguiment del 7 de novembre de 2011 el districte de Sants-Montjuïc i la Plataforma La Lleialtat Santsenca van encarregar als tècnics de LaCol l'execució d'un aixecament precís de l'estat actual de l'edifici, un reportatge fotogràfic del mateix, així com la redacció de diferents alternatives possibles d'implementació del Pla d'usos que ja s'havia presentat an-

teriorment. Aquests documents, que han d'estar acabats al febrer de 2012, permetran redactar les bases per obrir en un futur el concurs públic per realitzar el projecte bàsic i executiu per convertir aquesta antiga cooperativa en un equipament obert al barri.

A la mateixa Comissió de Seguiment, la primera presidida per CiU, es va confirmar que les obres d'adequació de l'edifici costarien entre 4,5 i 5 milions d'euros. També la Plataforma va recordar a l'ajuntament i a tots els partits polítics que, quan els propers mesos es concreti el Pla d'Acció del Districte (PAD), aquest haurà d'incloure la reforma de La Lleialtat Santsenca com espai per a usos veïnals, cooperatius i de cultura popular.

Mobilitzacions contra les retallades sanitàries

Cada dimecres a les 14 h metges, personal sanitari i treballadors socials del CAP Numància es concentren al carrer per denunciar que retallar en salut és invertir en desigualtat. L'acció compta amb el suport de l'Assemblea 15M de Sants.

Redacció Sants

Aquesta acció de protesta vol denunciar les retallades en salut que han perjudicat la qualitat assistencial, amb el tancament de llits i sales d'operacions i dels serveis d'urgències de 56 CAP, l'endarreriment de l'activitat programada, la restricció de proves complementàries i l'augment de les llistes d'espera.

Així mateix, s'ha vist perjudicada la situació laboral dels i les professionals de l'atenció primària, amb acomiadaments de personal interí i eventual, i la retallada del 7-10 % dels salaris, que pot arribar fins a

un 30 % amb la supressió de complements.

Al CAP de Numància les retallades han arribat amb l'abandó parcial de la cobertura de baixes i vacances, que està afectant especialment a les llistes d'espera per a la realització de proves i per a l'atenció especialitzada. D'altra banda, com afirma Marc Vidal, metge d'atenció primària del CAP Numància, «no se'ns comunica res, hi ha una gran manca d'informació i incertesa sobre com afectaran les reformes al personal interí».

La lluita per una sanitat pública i de qualitat s'ha extès en els darrers mesos. El 28 d'octubre un grup d'usuaris i usuàries van ocupar el centre de salut com a resposta al tancament del CAP de la Rambla Marina de Bellvitge. Cada dia duen a terme concentracions i cacerolades. **ALBERT GARCIA.**

Parèntesi

LLIBRE

RT#15M: connectades a la xarxa, coordinades a les places

CLARABOIA AUDIOVISUAL, LA CIUAT INVISIBLE I DIRECTA
Si hi ha alguna cosa a destacar d'aquest recull de fotografies i piulades és el caràcter col·lectiu del mateix: 488 persones i col·lectius han fet d'aquest projecte una realitat, mitjançant aportacions econòmiques a través de la plataforma de mecenatge Verkami; el col·lectiu editor està format per les cooperatives Clara-boa Audiovisual i La ciutat invisible, i pel setmanari de comunicació *Directa*; apunta-

rem també que més de 70 persones han col·laborat aportant-hi les seves fotografies, traduint textos a l'anglès, l'alemany i el grec, i seleccionant piulades dels indrets on el 15M ha tingut seguiment i ressò. L'esperit de la cooperació viscut a les places aplicat a l'elaboració d'un treball editorial. 144 pàgines de dimensions 29 x 24 cm a tot color i tapa dura, amb un contingut organitzat de manera cronològica. Una crònica visual de les primeres passes del mo-

viment 15M narrades pels usuaris i usuàries de Twitter, que cobreix el període comprès entre el 15 de maig i el 19 de juny mitjançant 913 piulades, 573 imatges i 288 enllaços externs. L'acampada de la plaça Catalunya hi té especial protagonisme, tot i que es fan salts a d'altres indrets, tant dels Països Catalans, com de l'estat i d'Europa, en els moments clau.

El llibre no s'acaba en aquest volum: l'experiència de les noves pràctiques polítiques 2.0 es materialitza en una wiki, on poder, també col·lectivament, millorar, ampliar i traduir aquest recull. I en el DVD que LaTele.cat i 15Mbcn.tv han elaborat que cobreix el mateix període.

Un testimoni d'una lluita que s'escampa de les places a les escoles, els CAP, al bloc 18N. A tot arreu!

Elba Mansilla

MÚSICA

Barcelona Explota V.2

HOMENATGE A TRALLA RECORDS.

KASBA MUSIC 2011
L'any 1991, ara fa 20 anys, va néixer a Barcelona, concretament al barri del Poble Sec, Tralla Records. Tralla era un petit segell discogràfic que funcionava de manera cooperativa i que durant la seva història ens va regalar l'edició de discos tan inoblidables com ara els primers discos de Dr. Calypso, Color Humano, Discípulos de Otilia, La Gran Orquestra Republicana, Komando Moriles o Ràbia Positiva, per citar alguns exemples.

Durant més de 10 anys es van convertir en una discogràfica independent capdavantera a l'escena alternativa catalana i amb una forta incidència a nivell estatal. Amb l'entrada del nou segle els canvis de la indústria discogràfica es van notar als petits segells i Tralla no va ser una excepció. La seva dissolució venia precedida de l'edició de tres recopilatoris que commemoraven els seus 10 anys acabats de fer i resumia molt bé tota la feina feta en favor de bandes novells que edi-

taven maquetes —algunes d'elles ja mítiques— amb el suport de Tralla i de bandes que representaven l'escena punk-rock i, sobretot, l'escena skatàtica del moment.

Gràcies a la iniciativa del segell Kasba Music, ubicat en ple barri de Sants i hereu en part de l'essència de Tralla, s'ha volgut recordar aquella vella marca en motiu de l'edició de la seva primera referència i presentació en societat, el disc *Barcelona Explota*. 20 anys més tard, un total de nou bandes s'han volgut afegir a la celebració i reeditar aquell disc en un segon volum en clau d'homenatge. La recopilació no ha estat casual. Entre aquestes nou bandes, trobem un bon grapat de músics que van militar al catàleg de Tralla amb les seves anteriors bandes, com ara gent de Neurastènia, Juanito Pike y Los Mataesquiroles o Anti-Dogmàtikss.

Una altra dada curiosa és la presentació en societat dels tres nous projectes sorgits de la dissolució de Ràbia Positiva:

Lo Petit Comitè, Revés i Brum són les tres bandes que tenen com a nexa comú poder tenir entre les seves files membres de R+. Cadascú amb el seu estil ens presenten dos nous temes, com la resta de bandes.

Tota la campanya promocional d'aquest nou disc ha tingut moments d'èxtasi i nostàlgia que han anat acompanyats d'adhesius, cartells, octavetes i tota mena de bombardeig informatiu a través també de les xarxes socials. Tot plegat ens ha recordat molt bé l'esperit inicial de Tralla, la presència activa al carrer i aquella voluntat incendiària i autònoma per intentar canviar les coses.

David Vázquez

BURXANT ELS BYTES

L'estrès de les xarxes socials

Últimament hem parlat des d'aquesta columna de diverses xarxes socials com Twitter, Facebook, i els seu impacte en el nostre dia a dia a Internet.

Molta gent gestiona diverses xarxes socials, i això pot arribar a ser estressant:

que si Facebook, que si Twitter, que si el Buzz de Google (ara Google+)... Doncs bé, hi ha diverses eines per gestionar aquestes xarxes des d'un sol lloc. És tracta de webs on es poden veure les notícies de totes les nostres xarxes socials juntes.

Fins i tot es poden gestionar diferents comptes de Twitter, per exemple.

Una d'aquestes eines és TweetDeck, que té una opció web mòbil i, fins i tot, un programa que pots instal·lar al teu ordinador (per Windows, Mac, Linux). També

pots programar missatges per enviar a una determinada hora o veure totes les mencions a les xarxes socials. A més a més, en una sola pantalla et mostra diferents columnes que pots personalitzar: cerques d'una paraula clau, missatges privats,

mencions, usuaris segueixes...

Una gran diversitat per treure més profit d'aquest internet plural, que intenta lluitar per les llibertats digitals, contra lleis com la Sinde o la SOPA als EEUU.

Bernat Costa

Ja és aquí la loteria de Nadal de **la Burxa**

01423

Els beneficis de la venda de loteria es desfinaran a la publicació de La Burxa. Gràcies per col·laborar-hi!

RAS I CURT

«Qui no es mou, no sent les cadenes».

Rosa de Luxemburg

LA CANÇÓ

Se'ns pixen

Ja són aquí, ja han arribat
Ningú no els ha pas demanant
Van per carrers cofois mudats
Amb un gran somriure enganxat

Van per mercats, pobles i ciutats
Escoles i llars de jubilats
Els trobareu per tot arreu
La seva foto a totes les parets

Van saludant a tort i a dret
I fent petons a petits i grans
Després del xou vés-los a buscar

Se'ns pixen a sobre i diuen que plou
Només amb paraules no en tenim prou
Les vostres promeses ja no creiem

Extenuats de tant xerrar
Dient que sí a les peticions
Fins el dia indicat de votacions
Adéu i gràcies ja t'ho faràs

Pel que fa a mi
No m'enredareu
La gent com vosaltres
No m'estafeu
Un cop heu guanyat
Llavors ignoreu
Tot el que heu dit
Passa a l'oblit.

Dr. Calypso

RACÓ HISTÒRIC

De Sants als camps d'extermini (primera part)

Molt sovint els nostres noms responen al criteri, podríem dir fonètic, dels nostres pares. Ens diem com ens diem perquè a la nostra mare o al nostre pare els agradava aquest nom. Però de vegades, fins i tot els noms amaguen històries molt importants per a les famílies. Històries que es volen recordar però sobre les quals, de vegades, durant molt de temps no es va poder parlar.

El meu pare, de qui ja us he parlat en d'altres ocasions a causa de la seva militància veïnal, es deia Eugeni, i com veureu, el seu nom no va respondre a cap casualitat.

La meua família paterna sempre havia viscut al barri, entre

Hostafrancs, on va neixer la meua àvia, i Collblanc, on va neixer el meu pare. Amb la guerra el germà petit de la meua àvia, Eugeni Querol Puyo, que havia nascut el 1916 i tenia per tant 20 anys, va marxar a lluitar al front com a voluntari. L'any 1938 va assolir el grau de tinent «com a recompensa per la seva distingida actuació» a la 224 Brigada Mixta de la 60a Divisió, unitat que, entre d'altres campanyes, va participar a la Batalla de l'Ebre.

Amb la derrota republicana l'Eugeni es va veure obligat a marxar a l'exili. La seva graduació i el fet de ser voluntari l'haurien condemnat a mort de manera auto-

màtica en cas de caure en mans feixistes. Però França, el país de la Llibertat, de la Igualtat i de la Fraternitat, no va oferir gaires millors perspecti-

nes. Molts hi van morir.

Fins aquí la història que ens havia arribat, en boca de la meua àvia, quan jo era petit. Alguns anys més

ves als republicans i els rebé com a bestiar a camps de refugiats construïts en molts casos sobre la sorra de les platges, en condicions inhumanes, separant a homes i do-

tard els van notificar la seva mort sense confirmar ni a on ni quan ni de quina manera havia mort. La meua àvia ho va acceptar i es va vestir de dol, però la seva

mare li va prohibir dient-li que si no havia vist el seu fill mort, ella no es vestiria de negre. La meua àvia va decidir que si no mantenia el dol pel seu germà no ho faria per ningú més, i així ho va fer. I aquesta història es va quedar així fins que fa uns dies vaig descobrir, com sempre per casualitat, el seu final, o com a mínim una part d'aquest, un final que es va produir molt lluny de la Catalunya nord. Continuarà...

Agus Giralt

FOGONS DE TEMPORADA

Estar tocat del bolet, com l'oriol foll

Aquesta expressió d'origen popular segurament és tant nostrada a causa de l'antic consum de bolets al·lucinògens a les nostres contrades. Una teoria (molt ben descrita per Josep M. Ferriçla a *Els bolets i la gènesi de les cultures*) ens explica que un poble amb tendència al consum de bolets enteògens, aquells que generen a qui els consumeix un estat d'inspiració i al·lucinació, acaba esdevenint un poble micòfil, o sigui, amic dels bolets. Catalunya és una terra rica

en bedolls i pins negres, hostes perfectes de l'*Amanita muscaria*, un bolet enteògen més conegut com a oriol foll. Aquest bolet fou consumit per una part residual de la societat que transmetia de generació en generació els coneixements sobre les particulars propietats d'aquest fong. El costum de sortir a collir-ne i menjar-ne s'encomanà a la resta de la població, que al llarg dels anys aprengué a diferenciar els que eren comestibles dels que no.

Altres pobles són micòfobs, antigament qualsevol bolet els generava un horror i una repugnància congènites. Aquestes cultures, com la castellana o la portuguesa, gaudeixen de terres on hi creixen bolets

però ni els cullen ni se'ls mengen. Un exemple d'aquest fet és un curiós article publicat al *Diario de Barcelona* de 1958, que explica com a Sòria, després de l'arribada d'uns empresaris catalans que proposen «comprar rovellones a qui en estés dispuesto a recollir-los», tota la població comença a treure

profit d'un valor fins llavors desconegut que omplia les seves muntanyes d'estranyos botons vermells.

Però tornem a les amanites. N'hi ha una gran varietat però cap tan coneguda com l'*Amanita caesarea*, el rei, o la reina, dels bolets (amb el permís del cep) i més coneguda com a ou de reig. Com el seu nom imperial indica, ja era consumida i apreciada pels romans, que la batejaren.

A casa nostra se'n troba des del límit de la Catalunya Vella, pels voltants de Barcelona molta gent en caça per Collserola, tot pujant cap al Montseny i arribant fins al massís del Montgrí.

I per acabar us anomenaré la pitjor de totes, l'*Amanita phalloides*, més coneguda com a farinera borda. Aquesta no té els bonics colors de les seves familiars, és verda grisosa, a vegades fins i tot blanca, i provoca els pitjors enverinaments a casa nostra. Allunyeu-vos-en!

La recepta: amanida d'ous de reig

INGREDIENTS
Ous de reig
Oli d'oliva
Pebre i sal
Un raig de llimona o de vinagre suau.
Quicos (blat de moro torrat)

ELABORACIÓ
La gran particularitat de l'ou de reig és la seva carn de perfum suau i textura melosa, gairebé mantegosa, cosa que fa que s'aprecii molt més en cru. Per fer l'amanida només cal que els netegeu bé procurant no mullar-los. Talleu-los a làmines molt fines, esteneu-los sobre un plat. Feu una vinagreta amb la sal i el pebre, la llimona o vinagre i l'oli d'oliva verge. Al moment de menjar amaniu els bolets amb la vinagreta i escampeu-hi uns quants quicos trinxats.

Núria May Masnou

Parlem per FER
i
FEM PARLAR

32 pàgines
actualitat + reflexió
+ de 1300 subscriptors
+ de 80 punts de venda

WWW.SetmanariDirectaInfo

www.tdk.cat

Terra d'escudella
C/Premià, 20 baixos. Sants (BCN) 93 422 16 13

Una taula amb vuit formatges artesans de diverses comarques catalanes

Una oferta única d'embotits de l'Alt Urgell: llongonissa de pagès, fuet d'herbes, buï negre de llengua, pa de fetge...

Productes pel cultiu d'exterior i interior

Punt de distribució d'esprais montana

Malabars, incensos i molt més

horaris de dilluns a dissabte
matins de 10:30h a 14h
tardes de 17h a 20:30h

l'hortel
de Sants

Carrer Guadiana 30
horteldesants@hotmail.com TEL 687 448 422

CAMPMAJO

Ous frescos i pasteuritzats

servei diari al comerç i a la restauració

C/Parcerisa, 17-19
934. 219. 238
mitjadotzena@gmail.com

En moviment

EL RACÓ DEL CASAL

Vaga general?

Casal Independentista de Sants

No calia ser la tarotista Rosita per esbrinar el resultat de les passades eleccions. Potser les travesses eren més pels números finals, que no pas per la majoria absoluta. Una cosa que va quedar clara en pre-campanya i que tot just ja s'apunta com a real, és una nova reforma laboral.

Una més, altre cop contra les mateixes. Contra nosaltres. De les darreres vagues generals cal treure'n lliçons, una primera vaga general majoritària amb el suport dels sindicats grocs —però que només va ser revolucionària de la mà de l'esquerra alternativa i el sindicalisme de classe i combatiu, amb el suport de l'esquerra independentista— contra una reforma laboral que ja se'ls ha quedat curta.

Més tard, la vaga general convocada per la CGT, la COS, CNT i d'altres companyes, també amb el suport de l'esquerra independentista, va ser seguida per una minoria, cosa que no suposa un problema més enllà de la constatació de la desmobilització generada per tants anys de pacte social i repressió política. Els llavors convocants, no estan avui pitjor que llavors, continuen essent punta de llança de les reivindicacions obreres, i han guanyat legitimitat respecte dels sindicats del pacte, que van mirar cap a una altra banda mentre la reforma de les pensions deixava un futur negre per a milions de treballadores.

Davant de la nova reforma laboral, cal esmolat les eines, tornar a aturar el país i fer-ho amb totes les forces, independentment dels convocants. Si ho fem conjuntament amb els que van vendre el sistema de pensions, serà hora de comprovar qui mou més gent al carrer i quants dels seus alliberats seguiran fent d'esquirols. Si ho fem altre cop soles, segur que no ho fem tan soles, doncs hi ha cada cop més aturades i motius per a la vaga general.

ALA: 17 anys de lluita per una altra visió de les drogues

Logotip de l'ALA, que està ubicada als baixos del carrer Leiva, 45. INTERNET

Volem tractar un tema que normalment els mitjans de comunicació, les institucions i la societat tracten de forma alarmant i que s'ha convertit en tabú: tothom hi «conviu» però fa com si no existís.

Albert Ricart Sanjuan
Sants

Volem tractar des d'una altra perspectiva el tema de les substàncies psicoactives, normalment conegudes com a drogues, la seva despenalització, el seu tipus de consum. Per això hem volgut conèixer l'Associació Lliure Antiprohibicionista de la mà d'un dels seus fundadors, Joan Senent-Josa, biòleg i periodista científic, que als 80 va fundar la primera revista de biologia del país, *Ciència*, perquè ens expliqui la seva feina durant els 17 anys d'existència.

17 ANYS DE RECORREGUT

L'Associació Lliure Antiprohibicionista, ALA, va ser la primera associació anti-

prohibicionista de tot tipus de substàncies psicoactives de l'Estat espanyol, que als inicis es va constituir com a Associació d'Estudis Noam Chomsky de la mà de Carlos L. Gulias, Javier L. Gulias i Joan Senent-Josa, entre d'altres. Amb els anys va créixer fins als 400 membres, i la primer ubicació, a l'Ateneu del Xino, va deixar pas al local del carrer dels Salvadors, 20 (Ciutat Vella), quan ja estaven constituïts com a ALA. Finalment, l'any 2008, després de diverses batudes policials, els Mossos d'Esquadra van precintat el local, van decomissar les substàncies que portaven els socis i van obligar-los a deixar el material de l'associació (llibres, revistes, documents, etc.) sense permetre'ls recuperar-lo, sota el pretext que aquell local no disposava dels permisos per vendre begudes alcohòliques.

L'ALA no es torna a activar fins fa sis mesos, quan enceta una nova etapa instal·lant-se al nostre barri, al carrer Leiva, en un local agradable, amb bon ambient, espaiós, amb informació sobre les drogues i tots els aspectes que les envolten. Uns sofàs i unes cadires amb taules permeten als socis gaudir

d'una estona agradable consumint alguna beguda no alcohòlica (no venen alcohol) i respirant bons fums.

Des de l'ALA valoren el canvi de lloc de forma positiva, ja que consideren Sants un barri amb caràcter revolucionari, com el de l'associació, però que a la vegada ofereix la tranquil·litat diària de la relació amb el veïnat, altres associacions i col·lectius, amb els quals tenen la voluntat de teixir-hi xarxa.

Actualment l'ALA es troba en un procés de «reconstitució», amb el canvi de local i els gairebé tres anys d'inactivitat com a associació, també pel que fa al funcionament i a alguns membres de la direcció.

COM FUNCIONA L'ALA?

L'ALA no rep subvencions i la seva manera de «sobreviure» com a associació és gràcies a les aportacions dels socis i sòcies. Per formar part de l'ALA s'ha de pagar una cuota anual de 25 euros i tenir l'aval d'un altre soci. Actualment compta amb uns 150 socis i tenen la perspectiva de créixer fins a 400 en un any. A més, des de l'ALA comenten que d'aquí a dos anys, quan l'associació estigui estable altre cop, volen fer una assemblea general per deixar pas a les noves generacions en la direcció.

INFORMACIÓ, CONSUM RESPONSABLE I DESPENALITZACIÓ

L'associació actualment col·labora amb Energy Control, un col·lectiu que treballa per a la comunitat de Madrid i que es dedica a investigar les substàncies psicoactives. També estan inscrits a l'ENCOD, una organització europea que agrupa 150 associacions antiprohibicionistes com l'ALA.

Un dels objectius de l'ALA és fer divulgació sobre les drogues, nous hàbits de consum i noves substàncies. Un exemple són uns opiàcids consumits al Pacífic, anomenats *kawa-kawa*, que són menys tòxics. A Hawaii se'n consumeix de forma legal i la legislació americana no ho prohibeix; són una nova via d'investigació per a l'ALA.

A més, demanen una despenalització de totes les substàncies psicoactives, que se'n faci un ús responsable i que s'apliquin programes de reducció de danys. Aquests mètodes es basen a tractar les persones addictes amb la mateixa droga de la qual depenen, rebaixant la dosi gradualment fins a aconseguir un consum zero.

La pàgina web i la revista *HUL* (nom que donava la civilització sumèria a l'opi) són els principals altaveus de les «tesis» de l'ALA respecte a les substàncies psicoactives, a part de les xerrades i jornades divulgatives que organitzen al seu local i en altres indrets.

Des d'una òptica més d'acció i visibilització de les tesis antiprohibicionistes, al llarg de la seva història l'ALA ha fet diferents actes: manifestacions, la Declaració de Barcelona amb una entrega de preguntes i signatures als polítics sobre aquest tema (que no va rebre resposta) i l'exposició el 2003 al Museu Botànic de Barcelona amb el nom de «Plantes Màgiques», amb tota una mostra de plantes psicoactives, en són algunes.

Un altre projecte és organitzar, d'aquí a dos anys com a màxim, una trobada europea d'associacions antiprohibicionistes.

Més informació a:
www.nodo50.org/alabcn

El nom científic del cascall, *Papaver somniferum*, significa 'rosella que fa adormir'.

INTERNET

la Ciutat Invisible
Cooperativa Autogestionària
COMUNICACIÓ GRÀFICA
Et sents invisible? Nosaltres t'ajudem...
LLIBRERIA CRÍTICA
Més que una llibreria al cor del barri...
RECERCA & INTERVENCIÓ
La memòria de l'altre, les propostes pel demà...
www.lacitatinvisible.coop
C/ RIEGO 35 BARRIS DE DEDA (BCN) 93 298 99 47

EL TEU DENTISTA DEL BARRI

Dr. Marçal Solanas i Esquerra
ODONTÒLEG Col. num. 2325
Carrer d'Olzinelles, 96, 1r.
08014 BARCELONA
Tel. 93.332.04.19
mail: msolanasdentist@infomed.es

ESPAI OBERT
Nou horari:
de dilluns a divendres
de 18 a 22 h
Ajuda'ns a consolidar econòmicament el projecte: necessitem més socis i sòcies per fer front a les nombroses despeses mensuals!
Contacta amb nosaltres o passa't pel local!
-> Col·lectius: Escòlera, Contra-Infos, Biogràfic, Polèmica, Ateneu Llibertari del Poble Sec, Ràdio-Sants Ona Lliure, Cooperativa de consum crític.
-> La coordinadora es reunirà els dimarts a les 20 h
C/ Violant d'Hongria, 71, 1r pis. Sants, BCN

la Burxa
Anuncia't
laburxa@barrisants.org

Prou tortures a les presons

Recentment s'ha engegat una campanya des de dins de les presons, portada al carrer per col·lectius i grups solidaris, que pretén donar a conèixer i denunciar, les tortures practicades per l'estat, i en especial a les presons. I eradicar aquesta pràctica tant estesa a l'Estat espanyol, envoltada d'impunitat i connivència de totes les institucions de l'estat i part de la societat.

Joan Fer

La presó i el sistema penal es poden definir com a màquines de tortura. Les primeres en constatar que els maltractaments i tortures constitueixen un instrument utilitzat sistemàticament i quotidianament pels funcionaris penitenciaris dins de les presons.

DENÚNCIES INTERNACIONALS

Organismes com el relator especial, el Subcomitè contra la Tortura i el Comitè dels Drets de l'Infant (totes tres de l'ONU), Human Rights Watch, Amnistia Internacional, el Tribunal Europeu dels Drets Humans i altres organitzacions han denunciat l'existència de la tortura a l'Estat espanyol i la impunitat amb què es practica, així com situacions institucionals que ho afavoreixen, com els règims d'incomunicació de detinguts o d'aïllament de presos.

QUÈ FA L'ESTAT?

Tot i l'adhesió formal de l'Estat espanyol a totes les convencions i pactes internacionals contra la tortura, hi ha evidències que no existeix la voluntat d'eradicar aquesta pràctica. Els governs, legisladors, magistrats i administradors

espanyols participen en la impunitat d'aquesta pràctica, han apuntalat legalment el règim FIES, mantenen la detenció incomunicada, els torturadors sempre són defensats. A quedat demostrat el corporativisme de les forces de seguretat i cossos de seguretat de l'estat. Amb la connivència de polítics, tribunals i mitjans de comunicació.

Els mecanismes recentment creats en compliment dels acords internacionals subscrits per l'Estat espanyol es fonen amb els que ja no funcionaven. Designant com a Mecanisme Nacional de Prevenció (de la tortura) el defensor del poble, que ha anomenat la paraula *tortura* només una sola vegada des de la seva creació, esborrant-la de les sigles del seu nou títol europeu, i que en el primer informe que fa en aquest càrrec no assenyalava cap cas de tortura. O anomenant vocal espanyol del Comitè per la Prevenció de la Tortura del Consell Europeu al jutge Baltasar Garzón, acostumat a crear sumaris amb atestats policials aconseguits sota el règim d'incomunicació, infinitat de vegades denunciat com a propiciador de tortures. Això fa que a la pràctica aquestes institucions esdevinguin nous mecanismes d'ocultació i rentat de cara que asseguren la impunitat en lloc d'impedir-la.

OBSERVADORS INDEPENDENTS

Existeix una Coordinadora per la Prevenció i Denúncia de la Tortura, formada per diferents entitats, col·lectius, amb seu a diferents punts del territori de l'Estat espanyol que tenen en comú la preocupació pel control, visibilització, denúncia i prevenció de la tortura des de la societat civil.

Amb els anys han anat creant, i segueixen, una base de dades sobre la tortura, que donen a conèixer amb informes anuals, i elaborant i difonent també de forma permanent un discurs crític molt coherent sobre el tema. Aquests informes indiquen una quantitat important de denúncies, més de 7.000 des de l'any 2001, demostrant

Des de l'any 2001 s'han presentat més de 7.000 denúncies per tortura. INTERNET

també que la tortura està generalitzada a tot l'Estat espanyol. Informen també del nombre de morts sota custòdia de l'estat, 853 des de l'any 2001, posant en evidència el potencial destructiu de les institucions penitenciàries.

EFFECTES DE LA PRESÓ

La presó és tortura en si mateixa. El seu impacte sobre les relacions personals i socials de la persona presa i sobre les persones properes a elles es també un altre efecte destructiu de la presó. La presó imposa una relació de dependència del pres amb l'administració penitenciària, l'administració del seu dret a la vida a estat transferit a l'estat i predomina sobre la llibertat. Aquesta situació crea les condicions per a la tortura de la mateixa manera que el règim d'incomunicació dels detinguts o el d'aïllament dels presos.

La presó, el sistema penal i totes les institucions que alimenten el poder punitiu de l'estat no són més que components d'una maquinària social que té com a primer objectiu mantenir als pobres submisos i en situació de deixar-se explotar, una altra forma de tortura.

CAMPANYA SOLIDÀRIA

La iniciativa d'aquesta campanya sorgeix de dins les presons: uns sei-

xanta presos, recolzats des del carrer per algunes persones i grups solidaris han iniciat dejunis mensuals acompanyats de denúncies a qui correspongui. Les represàlies van començar abans que els dejunis, quan s'estava discutint col·lectivament la proposta inicial. Tot i això, la intenció dels participants és seguir amb la seva denúncia pública el màxim temps possible. Tot depèn de l'extensió de la lluita dins i fora, i de l'atenció que rebí del carrer, sense ella no sortiria de la relació entre torturat i torturador.

Les mateixes tortures i maltractaments que es donen a les presons per adults, també es donen en presons per a nens, inclús als centres de protecció, en els d'immigrants, en els psiquiàtrics, a les comissaries, als carrers. No es tracta d'assistir compassivament als presos, sinó de defensar units la dignitat de totes, tractar de fixar l'atenció sobre la situació real d'impunitat dels torturadors i indefensió dels torturats, amb la intenció de fer-la impossible. La intenció es aconseguir que se'n parli a través de mobilitzacions i estratègies comunicatives obrint un debat i una investigació col·lectiva amb procediments realment crítics i el propòsit de conèixer i donar a conèixer el que passa realment, com i per què, coneixement indispensable per intervenir.

LA BORDETA
MON AMOUR

Una política diferent

Comissió de Veïns de la Bordeta

Hi ha dades que, només pels seus números, són esgarrifadores i no necessiten de cap comentari ni explicació: a hores d'ara l'atur afecta a més d'un 20% de la població i es duplica en sectors tant sensibles com la població juvenil i immigrada. D'altra banda, a Barcelona, es produeixen diàriament 19 desnonaments i 24 execucions hipotecàries mentre hi ha, segons les fonts, uns 80.000 pisos buits. El més indignant de les execucions hipotecàries és que la persona afectada es queda al carrer, sense habitatge, i amb el deute pendent de pagar.

S'han celebrat el passat mes de novembre unes eleccions estatals amb una penosa campanya electoral en què, en cap moment, cap de les forces polítiques més votades hagi plantejat, ni parlat, de cap dels temes i problemàtiques que afecten de veritat a la nostra societat. Això sí, una vegada celebrades, ens han vingut amb la mateixa recepta imposada pels mercats d'augmentar les retallades en serveis bàsics.

Mentrestant els nostres governants han estat rescatant i salvant bancs amb diners públics sense cap contrapartida i obviant que les entitats bancàries han estat les principals responsables de tota aquesta disbaixa de crisi financera i social que estem vivint fruit de la punxada de la bombolla immobiliària.

El dret a l'habitatge és un dels drets fonamentals que contempla la constitució espanyola i que hauria de ser bàsic en qualsevol societat mínimament solidària. Quan els polítics i governants s'inhibeixen dels problemes i necessitats reals és el moment que la iniciativa sorgeixi de sota mateix.

La iniciativa d'ocupar l'edifici 18N del carrer d'Hostafrancs, i propietat d'una entitat bancària rescadada amb els nostres diners públics, per allotjar famílies desnonades i en situació de risc, és un exemple.

FO BAR

Cafes + Tes
Bieres + Copes
Amanides + Tapas + Entrepans
El Barca en pantalla gegant
Exposicions + Terrassa

Plaça Osca, 12 - 08014 Barcelona
T. 691 55 63 99 + www.fo-bar.com

Honky Tonk
BUES BAR

C. Finlàndia, 45 - Tel. 93 422 95 98
(Plaça Sants) 08014 Barcelona

TETERIA MALEA

Novetats:
Botiga Ecològica
Teteria
Rebosteria Casolana

Horaris:
de dimarts a dissabte
de 10 a 14 i de 16 a 22
dilluns tancat

o/Riogo 16, Sants, BCN
93.331.29.30
teteria-malea.blogspot.com

ROIG OLLE

"PEIXOS NOLLA"

Mercat de Sants,
parades 301 a 306 i 340 a 341

Tel: 93-339-55-57
SANTS

Peluqueria
Lliure

DEMANEU HORA

Plaça D'Osca 7-11 Local 4
08014 BARCELONA
Tel. 93 298 83 35

Cultura

Èxit del XXXIII Cros Popular de Sants

El passat 30 d'octubre va tenir lloc l'edició número XXXIII del Cros Popular de Sants.

Agus Giralt
Sants

La cursa d'enguany va tenir un gran èxit de participació arribant al límit de 1.600 corredors dotze dies abans de la prova, i es va desenvolupar en unes perfectes condicions climatològiques.

Com ja és habitual prèvia a la cursa de 10 quilòmetres van tenir lloc les dues curses de les categories inferiors: el Petit Cros, cursa per als me-

nors de 7 anys disputada sobre un circuit d'uns 500 metres, en la que van participar més d'un centenar de nens i nenes; i la Centpeus, la cursa de tres quilòmetres per als corredors de 7 a 14 anys, que circula en paral·lel al circuit del Cros, en la qual van participar prop d'un centenar de corredors

A les 10 del matí es va donar la sortida a la cursa de 10 quilòmetres, que va guanyar Rodrigo Torres del club Runners World Tarragona, en la categoria masculina amb un temps de 31:48; i Nadja Kessler, del Jtri, amb un temps de 38:25.

En acabat, abans de l'entrega de premis, va tenir lloc un dels actes més emotius del Cros, la Cursa adaptada a

El lliurament de premis, un dels actes més emotius del Cros. **SANTS 3 RÀDIO**

corredors amb discapacitats psíquiques en la qual van participar més de cinquanta corredors.

Però els actes del Cros no s'acaben amb les curses: una xocolatada per als corredors, un concurs fotogràfic i,

aquest any, s'ha incorporat una nova activitat, el Cros contra la fam, una activitat solidària amb l'ONG Acció contra la fam, que tenia per objectiu ajudar a pagar tractaments contra la desnutrició infantil.

Excel·lent resposta a la nova temporada de faràndula

Núria Alcober
Sants

Divendres Faràndula és un projecte de l'Assemblea de Barri de Sants, que ja fa un parell d'anys programa mensualment vetllades de música i arts escèniques al Casinet d'Hostafrancs.

Des del mes de setembre es produeix un relleu en l'equip i actualment també l'integren gent de la Lleialtat Santsenca, i reemprenem la programació l'octubre passat. També hi ha un canvi d'imatge gràfica feta per Negrescolor.

Les dues cites celebrades fins ara han sigut un èxit de públic: a l'octubre jazz, i al novembre circ i boogaloo, amb el qual deduíem que la proposta està arrelada, i que els veïns i veïnes del barri responen molt bé i que expressen la necessitat de l'existència d'una programació cultural, diversificada, accessible i de qualitat al barri.

Però l'èxit de la Faràndula no només està en la programació, sinó que va més enllà, és també un espai de difusió de col·lectius i moviments socials del barri, en cada edició se'n convida un perquè presenti el seu treball. I la guinda de la Faràndula són els pintxos, boníssims, que ofereixen la possibilitat de sopar durant l'espectacle.

Aquest desembre no hi haurà cita, però el 24 de gener hi haurà una nova Faràndula. Reserveu-vos la data!... i que tingueu un 2012 ple de faràndula!

Més informació:
<http://divendresfarandula.wordpress.com>
i a Facebook

Torna la por al barri

Les Cotxeres de Sants han aconseguit del 14 al 19 de novembre la 23a Marató de Cinema Fantàstic i de Terror amb un èxit, de nou, rotund.

Àngel Bravo
Sants

Més assistència, més participació, més qualitat, més novetat i més internacionalitat en un certamen que aplega gent sense complexos en una sala on tot s'hi val si és per passar-ho bé.

Pel que fa al concurs de curts que des de fa tretze edicions acompanya el festival, s'ha observat un creixement del 48 % de participació, segons han informat José Antonio Castillo i Mercè Balada, organitzadors de l'esdeveniment. I tot i que s'han vist productes argentins, filipins, o bascos,

dels cinc grans premis quatre han anat a parar a catalans. Els títols guanyadors han estat *Copia A* (de G. Rodríguez i P. Alberto, millor curt d'animació), *Descafeinado Infernal* (de J. O. Romero, millor curt curt), *Brutal Relax* (d'A. Cardona, R. Dengrà i D. Muñoz, Premi Pere García Plensa), *Gelatina Demonix* (de D. Román, Premi Chicha Cutre), i el premi del públic ha coincidit amb el García Plensa, *Brutal Relax*.

L'objectiu a curt termini és arribar a la 25a edició amb una gran celebració, amb el suport de les entitats del barri i superant com sigui possible l'episodi de retallades. El festival pretén enriquir-se cada cop més amb actes paral·lels, com l'homenatge d'enguany a la figura del Santo, àlies *El Enmascarado de Plata*, o la presentació del llibre *Malas pero divertidas*, de V. Olid, A. Juanes i N. Fiol.

Cinquena edició de l'homenatge als maquis

Per cinquè any consecutiu, Negres Tempestes homenatja al Maquis Urbà, que van lluitar pels carrers de Barcelona contra el franquisme.

Oriol Rigola
Sants

Els maquis urbans van ser persones que en molts casos van deixar-hi la vida i en d'altres casos van patir llargues condemnes a presó. Aquest any, acompanyant l'habitual Ruta d'Homenatge al Maquis de Barcelona, per alguns dels escenaris on s'hi expliquen algunes de les accions d'aquests lluitadors a Barcelona, s'han fet també un parell de xerrades.

En la primera en Frederic, el Bosquerol de Riuprimer, ens va parlar sobre les diferents rutes pirenaïques que els Maquis utilitzaven per creuar la frontera amb França, tant per a acompanyar persones que fugien del règim, com per entrar material de propaganda, o per a fer alguna acció armada, fins i tot contra el mateix general Franco. En la segona, en Ricard de Vargas ens féu una visió global del que va significar el Maquis català.

Properament, Negres Tempestes penjarà la ruta a la web per a que, qui vulgui, pugui fer-la de forma autònoma. La Marxa Homenatge als Maquis també es fa a diversos llocs del Principat i en podeu trobar més informació a marxa-maquis.org.

Cooperes o competeixes

Cooperativisme i sindicalisme són dos instruments d'apoderament de les classes populars. Us presentem una iniciativa pionera a l'Estat espanyol: la creació del primer sindicat de treballadores de la llar de l'Estat espanyol. 500 dones de 16 països van prendre part de l'assemblea constituent de Sindillar-Sindihogar, iniciativa que té per objectiu representar i defensar els drets de les treballadores d'un sector caracteritzat per l'economia submergida.

L'activitat de Sindillar es vol centrar en dos eixos: d'una banda, en la dignificació de les condicions d'un treball que es caracteritza per la manca de contracte i dret a l'atur,

Neix el sindicat de treballadores domèstiques Sindillar

Elba S. Mansilla

d'horaris, de dies festius i vacances, baixes per malaltia i maternitat. I de l'altra, per denunciar aquelles empreses que contracten dones migrades en negre per netejar habitatges i oficines en condicions d'explotació. S'hi poden afiliar homes i dones, amb independència del lloc d'origen, treballin en el sector a temps complet o per hores.

La iniciativa està impulsada pels col·lectius Papers per tothom i Mujeres Pa'lante-Col·lectiu Maloka, i entitats com Asociación de Orientación a las Mujeres Inmigrantes en Catalunya, Diáspora Solidaria, y Red Mixtura-Asociación por la Diversidad, la Equidad y la Democracia.

Segons dades que ens aporta LaIndependent.cat, l'agència de no-

tícies amb visió de gènere, a l'Estat espanyol hi ha unes 700.000 treballadores domèstiques, però només unes 300.000 estan donades d'alta a la Seguretat Social. El 80 % d'empleades del sector són migrants, i més del 95 % de les persones que fan tasques de servei domèstic, cura d'in-

fants i persones grans i neteja són dones. Moltes persones migrades acaben treballant al servei domèstic donada la situació irregular, el desconeixement de l'idioma o pel fet de no comptar amb cap xarxa de recolzament, fet que les ubica encara més en situació de vulnerabilitat.

Una molt bona iniciativa que busca, mitjançant l'autoorganització, l'apoderament col·lectiu, l'aliança amb altres moviments i la difusió lluitar per la dignitat i la justícia social.

Arreu

QUÈ ESTÀ PASSANT ALS PAÏSOS CATALANS?

En aquest apartat volem apropar-nos a la realitat del nostre país, des de Salses a Guardamar i des de Fraga a Maó. Des de LA BURXA volem contribuir a la coneixença del nostre passat

immediat, de les problemàtiques actuals, tant socials com ecològiques i econòmiques, i dels moviments populars que ens fan avançar.

El 20N als Països Catalans

Les eleccions estatals del passat 20 de novembre tornen a col·locar al poder els hereus del franquisme, però amb una majoria absoluta qüestionable si es té en compte tota la població cridada a votar.

David Fernández
Setmanari Directa

Presentem una anàlisi alternativa dels resultats de les eleccions als Països Catalans, diferent dels vistos durant la jornada electoral i després, en la qual, entre altres coses, es tenen en compte les abstencions, els vots nuls, els vots en blanc i on es mira el resultat del bipartidisme com a pèrdua per comparació de les anteriors eleccions.

2.898.723 ABSTENCIONISTES

Al conjunt dels Països Catalans, l'abstenció ha arribat al 30,5 % (2.898.723 persones), encapçalada per les Illes Balears (37 %), Catalunya (33,5 %) i el País Valencià (24,5 %). A l'Estat espanyol, gairebé deu milions de persones no han votat (28,31 %).

94.473 VOTS NULS I 159.759 VOTS EN BLANC

En territori català, el vot nul s'ha duplicat amb un resultat global de 94.473 vots. A Catalunya s'ha triplicat i ha passat del 0,53 % de 2008 a l'1,58 % enregistrat el 20-N. A l'Estat espanyol, els vots nuls han assolit el rècord de 317.886 (1,29 %) i s'han duplicat respecte a les darreres eleccions generals. Un terç dels vots nuls es concentren als Països Catalans.

El vot en blanc registrat en aquest territori és de 100.519 vots. Si hi afegim els sufragis obtinguts per la candidatura Escons en Blanc (59.240), puja a 159.759. A l'Estat espanyol, el vot en blanc omple 333.095 paperetes (1,37 %), que sumades als vots obtinguts per Escons en Blanc (97.706) fa que s'arribi als 430.801. Un terç es concentren als Països Catalans.

BIPARTIDISME: 1,2 MILIONS DE VOTS MENYS

El bipartidisme encarnat per PP i PSOE rep 1.194.855 vots menys. La pèrdua la provoca la davallada socialista, que resta 1.281.418 vots als Països Catalans, mentre que el PP només guanya 86.563 vots. A l'Estat espanyol, el pes

Concentració a Barcelona sota el tema «Ningú no ens representa». JUANFRAN ÀLVAREZ

del bipartidisme passa del 88 % al 77 %, després d'una campanya intensa del #15M. A Catalunya, la incidència del binomi PPPSOE és del 50 %.

P×C NO ENTRA

A la tercera convocatòria electoral consecutiva on es presenta, la xenòfoba Plataforma per Catalunya de Josep Anglada —que aspirava a un escó— aconseguí un sol establert de 59.781 vots (1,73 % del vot a Catalunya), però no obté representació.

DUES DETENCIONS A BANYOLES

Dos militants del Casal Independentistadel Pla de l'Estany van ser detinguts per efectius de la policia local durant la vigília de la jornada. Acusats d'un boicot a col·legis electorals, van quedar en llibertat amb càrrecs. 50 persones es van concentrar davant la comissaria dels Mossos per mostrar la seva solidaritat.

L'ESCENARI A CATALUNYA

El CiU de les retallades guanya per primera volta unes eleccions generals i garanteix el retorn de Duran i Lleida a l'Hotel Palace de Madrid, a conseqüència de la caiguda lliure del PSC, que es desploma i passa d'1,7 milions de vots el 2008 a 900.00 sufragis enguany. El PP puja, però poc; IC-V duplica els vots i ERC aguanta.

Metàfores pures, la victòria de CiU —corejada amb crits de saló d'independència— es va celebrar a l'Hotel Majestic. El mateix hotel, país de memòria fràgil, que va encimbellar Aznar el 1996 gràcies al suport de CiU. Per a la gent de memòria més fràgil, encara, el mateix CiU que, des del maig passat, governa la Diputació de Barcelona en coalició amb el PP. Sí, amb el PP de Mariano Rajoy.

Més informació:

www.setmanaridirecta.info

Un avís...

Josep Antoni Duran i Lleida, abans de les eleccions afirmà que «no és que no tingui idees, es que si les explico perdre les eleccions».

SOLIDARITAT

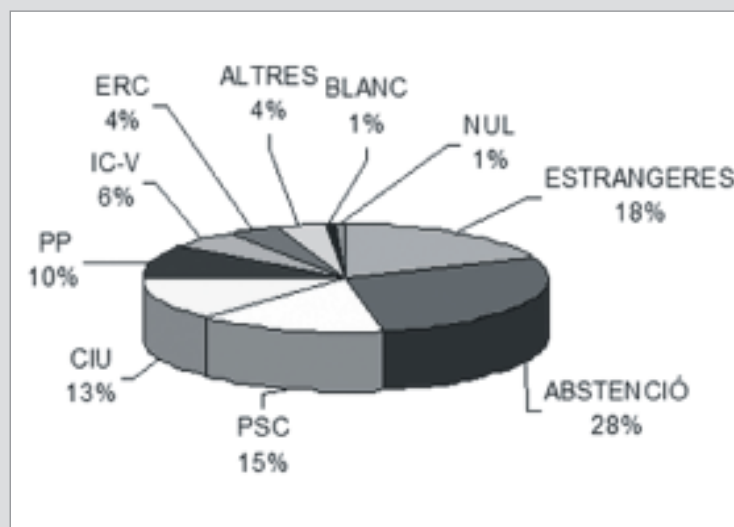
Llibertat encausades

Els passats 29 de setembre de 2010, última vaga general a casa nostra i el passat 1 de Maig de 2011, recordat com un dels més reivindicatius i salvatges. Durant la vaga general van ser arrestades pels Mossos d'Esquadra 43 persones, 7 d'elles van obtenir la llibertat amb càrrecs, i 2 d'elles van estar a la presó alguns dies amb el pretext de risc de fuga, per ser persones estrangeres. De totes les detingudes un cas ha estat arxivat abans del judici, 4 quatre han estat absoltes amb sentència ferma, demostrant que les detencions i les acusacions havien estat fetes de forma arbitrària i sense proves. Durant els judicis s'ha vist com les acusacions policials eren contradictòries i sense fonaments. Als encausats de la repressió durant el 29-S s'hi sumen els encausats pel 1 de Maig. Molts d'ells tenen judicis pendents que poden arribar a trigar mesos i en alguns casos anys; alguns s'exposen a sancions administratives i a penes de presó una mostra més de la repressió a la dissidència. Per ajudar als encausats s'ha creat un grup de suport solidari, per donar a conèixer la repressió a què s'enfronten.

Dades

L'abstenció: l'opció més escollida

Al districte la població cridada a votar era de 126.901 persones, de les quals es van abstenir un 34,9%. Però la xifra d'elector, segons càlculs de LA BURXA, deixa fora a més de 28.000 persones —estrangeres majors d'edat—, que representen un 18,5 % del veïnat. El fet d'incloure aquestes persones en els resultats els fa variar substancialment respecte els que difonen la resta de mitjans de comunicació, com es pot veure en el gràfic.

El gràfic permet veure el pes de l'abstenció i de la població que no pot votar. LA BURXA

12è Mercat d'Intercanvi de Sants

Hola amics! Sóc la Xis!

Us volia recordar a tots que el proper diumenge 11 de desembre celebraré una nova festa a la plaça Bonet i Muixí, hi esteu tots convidats!!

Molts de vosaltres ja em coneixeu d'anteriors reunions a la plaça, i crec que cada cop som més gent els que veiem l'intercanvi d'objectes com una manera alternativa de

consum, i de donar una segona vida a aquells objectes que ja no necessitem. Però penso que és l'hora de fer un pas endavant!

M'agradaria encoratjar-vos a portar al mercat no només aquests objectes que us voleu treure de sobre, sinó també tot allò que sabeu fer i podeu oferir.

Que tu saps fer un pastís? Molt bé, jo sé fer anells, ho intercanviem?

També podeu oferir els coneixements que tingueu. Per exemple, si sabeu fer *arreglillos*, potser algú us fa un tall de cabell a canvi de la reparació d'un objecte.

Animo els artesans a portar objectes; qui sap, potser solucionem els regals de Nadal d'algú i a canvi ens enduem a casa menjar o productes ecològics. També seria una bona idea per als petits intercanviar

joguines, molts nens us heu fet grans per a les de l'any passat, i heu de fer lloc a les noves.

Us espero a tots diumenge!

Més informació:

<http://canbatllo.wordpress.com/plataforma/>
<http://intercanvis.sants.org/>

LUISA GARCÍA:

«Les desigualtats socials són el que ens posa en risc davant el VIH»

Luisa García és membre de Creación Positiva, una entitat de Sants que des del 2001 treballa per donar una atenció integral a les persones afectades pel VIH des de la perspectiva de gènere, fent de la promoció de la salut i de la defensa dels drets l'eix de la seva acció. Després de 30 anys d'inici de l'epidèmia, que afecta avui 33,3 milions de persones al món, volem valorar els avenços i els reptes pendents.

Gemma Parera
Sants

Fa trenta anys es va diagnosticar el primer cas de VIH. Quin ha estat l'impacte de la incidència de la malaltia? Es pot parlar d'un impacte diferent en termes de gènere?

El VIH és un amplificador de la desigualtat social i el fet de ser homes o dones, en plural i en diversitat, ens situa socialment en una situació de desigualtat. Les persones que tenen els seus drets vulnerats, com per exemple, el dret a la diversitat sexual, a l'accés als recursos sanitaris i a una educació sexual de qualitat, o les persones que tenen una situació més restrictiva en termes administratius, com les migrades i les preses, presenten més vulnerabilitat tant de contraure la infecció, com que el seu impacte sigui més gran. Per això, l'epidèmia té més incidència en les persones i en els països més desfavorits.

Les desigualtats socials són el que realment ens posa en risc davant el VIH. Les persones tenen el dret de

poder tenir cura de la seva salut i, per això, han de poder exercir els seus drets com a ciutadanes i ciutadans. Per tant, cal treballar i reivindicar entorn les desigualtats i els drets, tenint en compte la perspectiva de gènere. El fet que les dones estiguin en una situació de desigualtat, es vegin coaccionades i obligades a mantenir relacions sexuals que no volen, i tinguin encara imperatius socials de dependència, submissió i subordinació, les situa en més risc davant la contracció del VIH i que l'impacte de l'epidèmia sigui qualitativament major.

«El que realment s'ha cronificat és l'estigma i la discriminació»

Així mateix, els mandats de gènere perjudiquen als homes, ja que se'ls convida a tenir comportaments de risc. Podem dir que a nivell mundial hi ha una feminització del VIH. A inicis de l'epidèmia, la prevalença era de 10 homes per cada dona. Trenta anys després, segons ONUSIDA Informe 2010 la proporció de dones amb VIH és d'un 52 %.

El 25 de novembre és el Dia internacional per a l'eliminació de la violència envers les dones. La violència de gènere és un factor de vulnerabilitat davant el VIH?

El 23 de novembre organitzem unes jornades sobre la bidireccionalitat entre les violències de gènere i VIH. Els estudis mostren que les dones que pateixen violència de gènere tenen més probabilitat d'infectar-se pel VIH i, a la vegada, les dones que tenen VIH presenten una major probabilitat de patir violència de gènere. Per tant,

hi ha una relació bidireccional, ja que les desigualtats i les situacions de coerció i coacció en la sexualitat de les dones les poden posar en risc tant d'infectar-se com de patir violència de gènere.

Després de 30 anys d'epidèmia, quins avenços i quins reptes queden pendents en matèria de prevenció i d'atenció a la salut, especialment a la salut sexual i reproductiva, i en la superació de l'estigma?

S'ha avançat en el tractament mèdic, en termes de desenvolupament de fàrmacs i de coneixement de la infecció. Això ha permès una cronificació de la malaltia en aquells països en què les persones tenen accés als recursos sanitaris, fonamentalment Europa i les persones que tenen assegurances als EUA, que no arriba al 10 % de les persones que tenen VIH al món. Queda molt per avançar perquè tothom que visqui amb VIH tingui accés al tractament.

En termes de prevenció, s'ha reflexionat molt sobre estratègies preventives i s'han generat discursos més amplis que vinculen la prevenció a la manera d'entendre la sexualitat, i no exclusivament a les pràctiques de risc. Però queda molt per treballar en l'àmbit de l'homofòbia, els drets sexuals i reproductius de les dones, i l'educació sexual i per a la salut en les escoles.

Queda molt per fer també en el tema dels drets i, sobretot, en l'estigma. El que realment s'ha cronificat és l'estigma i la discriminació. El major impacte que té el VIH en les persones és sentir-se rebutjades i aïllades. Les persones que viuen amb VIH tenen més dificultat en l'accés a l'ocupació i a assegurances que, per exemple, són necessàries per sol·licitar una hipoteca. L'estigma vulnera, per tant, els drets

Luisa García a la seu de Creación Positiva. ÀNGEL BRAVO ALMIRALL

de les persones que viuen amb VIH, dificulta la prevenció i la cura de la salut. En el context estatal i mundial, tenir VIH condiciona l'accés a recursos socio-sanitaris, per exemple, moltes dones amb VIH no poden accedir a les cases d'acollida per violència de gènere, i hi ha pocs recursos per persones amb VIH en situació d'exclusió social. No sabem com afectarà les retallades a l'atenció integral de les persones que viuen amb VIH.

Quines accions desenvolupeu des de la vostra entitat en tots aquests àmbits?

Treballem en un *continuum* que contempla tres eixos: la prevenció, l'atenció i la incidència política. Donem atenció individualitzada i grupal a les persones, dones i homes, que tenen VIH; elaborem materials preventius, fem tallers de sexualitat per a dones... En l'àmbit de la incidència política, fem formació de professionals, elaborem documents i tenim projectes de sensibilització entorn l'estigma i la

«Quan es vulneren els drets, es posa en risc les persones d'infectar-se i que l'impacte de la infecció sigui més gran»

discriminació. Col·laborem amb xarxes i moviments socials en temes de VIH, drets sexuals i reproductius, i dones.

Difícilment podrem abordar l'epidèmia del VIH si no treballem primer des d'un enfocament en drets. Quan es vulneren els drets, es posa en risc a les persones d'adquirir el VIH i que l'impacte de la infecció sigui més gran.

Vinyeta

Agenda

[DIJOURS 1 de desembre]
20.00 | Recital poètic a càrrec d'Elena Ferrer i Oriol Prats. [Lloc: Casal Independentista de Sants. Organitza: CIS]

[DISSABTE 3 de desembre]
Arquitectura-autogestió. La ciutat l'ha de fer el veïnat, per un urbanisme participatiu
12.00 | Intervencions de Santiago Cirugeda, David Juárez (Straddle 3) i LaCol

13.00 | Debat col·lectiu
14.00 | Vermut popular [Bloc 11 de Can Batlló. Organitza: La Ciutat Invisible i LaCol]

[DIUMENGE 4 de desembre]
19.00 | Taller de sexualitats [Lloc: Espai Obert. Organitza: Assembla 15M i Feministes Indignades]

[DIUMENGE 11 de desembre]
10.30 | 12è Mercat d'Intercanvi de Sants [Lloc: pl. Josep Pons (o pl. Màlaga o pl. Bonet i Muixí). Organitza: XIS]

12.00 | Sis mesos a Can Batlló: entrada oficial a la nau d'Amadeu Oller + xerrada + vermut [Lloc: pl. de la Pelleria. Organitza: Can Batlló]

[DIVENDRES 16 de desembre]
20.30 | Concert homenatge a Tralla Records amb Lo Petit Comitè, Revés i El Hombre del Sako [Lloc: CC La Bàscula, carrer Foc, 128]

[DISSABTE 17 de desembre]
QUINA A CAN BATLLÓ
14.00 | Dinar popular
16.00 | Quina amenitzada amb espectacles per a l'autogestió de l'espai [Lloc: Bloc 11 de Can Batlló. Organitza: Can Batlló]

19.30 | Celebrem el Nadal: el Nadal en altres cultures, tria de poemes, cantada de nadeses a càrrec de la coral Oscus, i pica-pica nadalenc [Lloc: Cotxeres de Sants, sala 43, 4t pis. Organitza: Grup d'Opinió Àmfora]

[DISSABTE 24 de desembre]
11.30 | Taller de tions i actuació d'Oriol Canals [Lloc: parc de l'Espanya Industrial. Organitza: Casal Independentista Sants]